

det særdeles glæde mig. Men jeg tvivler paa, at Armeen har den Indflydelse i Danmark; vi saa nu se, om den besidder den. Med Hensyn til Forfatter-spørgsmaalet var det ærede Medlem tilshyneladende uenig med mig, men i Konklusionen vare vi for saa vidt enige, som han ved Afstemningen vilde deltage i at bevilge disse 800 Kr. til Forfatteren Karl Larsen. Han paastaar kun over for mig, at hans Grund er den, at der efter hans Mening er sluttet en Handel, saaledes som der altid er sluttet Handel om den Slags Spørgsmaal i Finansudvalget. Lad os med Ordet „Handel“ forstaa — andet kan det ikke betyde, hvis alle vi Folketingsmænd med frelst Samvittighed skulle kunne gaa ud af Salen her til vor Genning — at alle, der ere implicerede i en saadan Handel, naturligtvis ere enige om de Bevillingers Nytte, som de ere med til; thi det er ganske umuligt, at nogen Folketingsmand paa noget Punkt skulde kunne bevilge Penge, som han var overbevist om, ingen Nytte vare til, fordi han paa et andet Punkt vilde kunne skaffe Penge til noget, han mente, var til Nytte. Det er uænkelt. En Folketingsmands Stilling maa være den, at der kun kan være Tale om, at det han stemmer for, er efter hans Mening til mere eller mindre Nytte. Der kan ikke være Tale om, at vi bevilge Penge, som vi ikke ere fuldt overbeviste om, bevilges eller udgives forsvarligt. Jeg tror, at det ærede Medlem fra Sakskøbing for saa vidt kan berolige sin Samvittighed ved denne Lejlighed, og det ærede Medlem fra Alsens (Berntsen) kan ogsaa have godt af at berolige sin. Han betonede særligt Handelerne og sagde i saa Henseende, at jeg havde været med til at afslutte disse Handeler. Det er for Resten en Fejltagelse. Det ærede Medlem ved ligesaa godt som jeg, at jeg kun et enkelt Aar har været Medlem af Finansudvalget, og at jeg ikke har taget Del i, hvad der er sket i de sidste Aar inden for dette meget mægtige Udvalg, som plejer at dekretere os sine Afgørelser. Jeg ser det ærede Medlem i Aar være særdeles forhoppet paa at komme i Strid med det. Det er jo ikke første Gang, at det ærede Medlem i Aar staar i Opposition til Finansudvalget og er uenig med det i de Afgørelser, man derinde har truffet. Det ærede Medlem har et Tilhøjelighed til at melde sig ud af Partiet, som jeg vilde ønske, at det ærede Medlem vilde følge paa mere politiske Punkter end disse imaa Stridspunkter. Men altsaa: det slaar jeg fast, at der kan ikke være Tale om, at vi have begaaet noget som helst usvarligt ved nogen som helst Bevilling, som

vi have givet, i alt Fald ikke med vor gode Vilje. Alt er gaaet til efter vor bedste Overbevisning. Jeg har nu ikke anet det mindste om, at der har fundet nogen Handel Sted. Jeg har ikke været Medlem af Finansudvalget og ikke taget Del i Handeler i den Betydning, der her er Tale om. Jeg har heller ikke vidst, at der var Tale om en Tilstning mellem Bevillinger, hvoraf det ene Parti havde mere Interesse i den ene og det andet Parti mere Interesse i den anden. Men jeg underer mig noget over, at der her steds tales om denne ene Forfatter. Der er jo flere Forfattere paa denne Konto, saaledes Dr. Jessen. Jeg anerkender i høj Grad Rigtigheden af Bevillingen til ham, men den er der ingen, der nævner. Hvorfor staar det ærede Medlem fra Alsens ikke ogsaa op og siger, at han ikke vil være med til denne Bevilling? (Berntsen: Den stemmer jeg for). Naar den stemmer han for. Saa vil jeg ogsaa med Hensyn til den Sparommelighed, som jeg synes kom frem fra det ærede Medlem fra Alsens, gøre opmærksom paa Bevillingen af en Forøgelse af Understøttelsen til Troels Lund. Den stemmer det ærede Medlem fra Alsens maasse ogsaa for? (Berntsen: Ja!) Saa det er kun Forfatteren Karl Larsen, han undertager. Men saa ved jeg ikke, hvad han vil gøre med den Arkitekt, han talte om. Stemmer han for den Bevilling eller ikke? Det vilde være ganske interessant at saa dette at vide. Thi hvis han gaar med til denne Bevilling, saa bliver der en ret underlig Balance i det ærede Medlems Regnskab — det ligner for saa vidt det kongelige Teaters — naar det ærede Medlem saa ikke vil stemme for den Bevilling, som efter hans Mening skyldes den Bevilling, han sætter Pris paa. Jeg er ganske naivt gaaet til denne Sag med det Indtryk, jeg havde, at naar Finansudvalget er enigt om en Understøttelse til en Forfatter, hvis litterære Betydning jeg mener er tilstrækkelig til, at man kan give denne Bevilling til Nytte for os andre, saa er denne Beslutning af Finansudvalget taget uden Hensyn til, hvad der ellers findes paa Finansloven af denne Art Bevillinger. Jeg tror imidlertid, at der her er et Principspørgsmaal, der er interessant, og det vilde vistnok være urimeligt af mig, hvis jeg ikke vilde indlade mig paa at svare paa, hvad der i denne Henseende fremkom fra min ærede Ven og tidligere Partifælle. Jeg tror, at Folketinget vilde savne det, hvis vi ikke tog os den Strid, som vi hver eller hveranden Maaned pleje at have her med hinanden, og noget Hensyn bør man dog tage til sine Kollegers Ønsker i saa Henseende. Jeg vil da sige til